

Efter 3 Mars Forløb skulle stedse nye Valg foregaae, og den, der i 3 Aar har fungeret som Forligsmægler, er da ikke pligtig at lade sig vælge paa ny enten til Forligsmægler eller til Suppleant før eller efter andre tre Mars Forløb.

Skulde Forligsmægleren eller Suppleanten i Løbet af de 3 Aar begjære sig entlediget, blive de paaberaabte Undskyldningsgrunde ligeledes at bedømme af Sogneforstanderskabet og Amtsraadet. Sogneforstanderskabet er ogsaa berettiget til, naar det antager, at der er indtraadt Omstændigheder, ifølge hvilke den Paa-gjældende ikke længere bør forblive i Bestillingen, at gjøre Indstilling til Amtsraadet om hans Entledigelse ved sammes Beslutning.

§ 75.

I hvert Sogneforstanderskabsdistrict anskaffes for Districtets Regning og autoriseres af Forstanderskabet en Protocol til Brug ved de her omhandlede Forligsmæglinger. Denne Protocol har Forligsmægleren i sin Besiddelse, men afleverer den, ved Bestillingens Fratrædelse, til Eftermanden, ligesom den ogsaa bliver at udlevere til Brug for Suppleanten i de Tilfælde, hvor denne skal fungere.

Den første Gang Forligsmægleren, eller Suppleanten, skal handle som saadan, indfører og underskriver han i Protocolen følgende Ord:

„Jeg N. N., som af Sogneforstanderskabet i N. N. er valgt til at mægle i Lyendesager, lover og sværger, at jeg med yderste Kræfter skal søge at befordre billig mindelig Forening imellem Parterne, i alle de Sager, som indkomme for mig, og at jeg dertil skal bidrage med al mulig Nidkærhed og Redelighed, efter mine Evner, samt efter min bedste Overbeviisning og Samvittighed. Saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord“.

§ 76.

Til denne Forligsmægler har saavel Husbond som Lyende, naar de ville føre Klage over hinanden med Hensyn til Lyendeforholdet, at henvende sig med Klagen. Dog henhøre under denne Forligsmægling kun de Sager, der reises, imedens Husbond og Lyende endnu ere samlede med hinanden, eller dog begge opholde sig i samme Sogneforstanders-

skabsdistrict. Har Lyendet forlagt Husbondens Tjeneste og har Ophold i et andet Sogneforstanderskabsdistrict, anvendes de almindelige Regler om Sagers Paaklage ved Politiretten.

§ 77.

Den, der har nogen Besværing eller Anfe at føre, skal skriftligen eller mundtligen andrage Sagen for Forligsmægleren og angive Gjenstanden for sin Klage. Forligsmægleren har derefter at beramme et Møde til en vis passende Tid snarest muligt, og dertil indkalde Parterne ved en skriftlig Seddel, som udstedes i tvende Exemplarer. Denne Indkaldelse leveres Klageren, som besørger den ved de sædvanlige Stævningsmand forkyndt for Modparten, saaledes at han erholder i det Mindste to Dages Varsel til det ansatte Møde.

§ 78.

Ved Mødet, som holdes paa Forligsmæglerens Bopæl eller et andet passende Sted inden lukkede Døre, bør Mægleren i Overensstemmelse med den af ham aflagte Ed søge at tilvelebringe Forlig imellem Parterne. Opnaaes saadant Forlig, bliver det at tilføre Protocolen og at underskrive saavel af begge Parter som af Forligsmægleren. Denne har derefter at give enhver af Parterne, der ønsker det, under sin Haand og sit Segl en Udskrift af samme. Et saadant Forlig har i Almindelighed de samme Rettsvirkninger som de, der ere indgaaede ved de almindelige Forligelses-commissioner, saa at det navnlig kan, som en endelig Dom, fuldbyrdes ved Execution uden videre Lovmaal.

Opnaaes derimod ikke Forlig, bliver en Angivelse af den paaklagede Sag og den forsøgte Forsøgte Mægling at tilføre Protocolen, og derom en Attest at meddele Vedkommende, hvorefter Sagen kan forfølges ved Retten.

§ 79.

Parterne have i Almindelighed at møde personligen. Den, der uden lovligt Forsald undlader dette, skal, hvis Sagen kommer til Rettergang, dømmes til at betale Sagens Omkostninger og Mulct for unødigt Trætte, uden